

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

Karoli M. epistola ad Leonem III. missa per eundem Abbatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19366

Omnia namque synodus secundum admo-
nitionem Domni Regis consensit, & eum

in eorum confortio sive in orationibus re-
ceperunt.

COMMONITORIUM

Datum Angilberto Abbati Centulensi eunti Romam
ad Leonem III. anno Christi DCCXCVI.

Karolus gratia Dei Rex, & Defen-
sor sanctæ Ecclesiæ, Homero Auri-
culario salutem. Divina regente miseri-
cordia iterum & prosperè te adducente ad
Domnum Apostolicum Papam nostrum,
admoneas eum diligenter de omni hone-
state vitæ suæ, & præcipuè de sanctorum
observatione canonum, de pia sanctæ Dei
Ecclesiæ gubernatione, secundum op-
portunitatem collationis inter vos & ani-
mi illius convenientiam. Ingerasque ei sæ-
pius quam paucorum honor ille, quem
præfentialiter habet, annorum, quam mul-
torum est perpetualiter merces, quæ da-
tur bene laboranti in eo. Et de simoniaca
subvertenda hæresi diligentissimè suadeas
illi, quæ sanctum Ecclesiæ corpus multis
malè maculat in locis. Et quicquid mente

tenes sæpius querelis agitasse inter nos.
Sed qualis mihi esset conlatio cum beato
Hadriano Papa prædecesore illius de con-
struendo monasterio ad sanctam Paulum
nullatenus dimittas suggerere illi, ut vo-
lente Deo revertens certum mihi respon-
sum habeas referre. Dominus Deus ducat
te, & dirigat in omni bonitate cor illius,
ut faciens faciat quod sanctæ suæ proficiat
Ecclesiæ, ut sit nobis pius pater & pro-
bis præcipuus intercessor, ut idem Deus
& Dominus noster Iesus Christus nos in
sua florere faciat voluntate, & cursum qui
supereff nobis vitæ nostræ ad perpetuæ
stabilitatis quietem perducere dignetur.
Vade cum prosperitate, proficiens in veri-
tate, reverurus cum gaudio, Homeriane
puer.

EPISTOLA AD LEONEM III. PAPAM

Missa per Angilbertum Abbatem Centulensem.

Karolus gratia Dei Rex Francorum
& Langobardorum ac Patricius Ro-
manorum Leoni Papæ perpetuæ beatitu-
dinis in Christo salutem. Perlectis excel-
lentia vestra litteris & audita decretali
chartula, valde, ut fateor, gavisus sumus,
seu in electionis unanimitate, seu in humi-
litate vestra obedientia, & in promissio-
nis ad nos fidelitate. In quibus omnibus ex
intimo cordis affectu divinæ pietati agi-
mus gratias, quia nobis post lacrymabile
doloris vulnus quod animæ nostræ dile-
ctissimi patris & fidelissimi amici obitus in-
fluxit, tale in vobis solita suæ clementie
providentia solatium perdonare dignatus
est. Unde & vestra sanctitati, quasi vica-
rio lætitiæ munere, per eisdem Dei &
Domini nostri Iesu Christi misericordiam,
qui sanctæ suæ Ecclesiæ in vestra beatitu-
dinis exaltatione consuluit, nostram om-
niumque fidelium nostrorum demanda-
mus prosperitatem, necnon & pacificam

in Dei voluntate totius regni nostri inno-
tescimus unanimitatem, ut æquè in no-
stræ devotionis gaudeatis sicut & nos in
vestrae sanctitatis lætamur successibus. Sed
& hoc vestrae sanctissimæ benevolentia
innotescimus, quod cum dilectionis mu-
nera patri meo dulcissimo prædecesori ve-
stro dirigere paraveram, ut caritatis quam
in eo habui munificentia largitate mon-
strarem magnitudinem, & suavissimæ in-
ter nos familiaritatis fidelitas multorum
ostenderetur oculis, ecce subito, quod
sine dolore non dicam, sine lacrymis non
cogito præ tristitia, obitus illius legatione
consternatus sum, & ubi lætitiæ parave-
ram insignia, ibi me tristitiæ turbaverunt
lugubria. Etsi Apostolus de mortuis con-
tristari prohibet, tamen caritas lacrymas
elicere non cessat. Non quasi mortuorum
plangentes, sed quasi melius cum Christo
viventem recordantes, si nos corporali
præsentia amisisse, non tamen spiritali
suffragio

suffragio illum nos amittere arbitramur. Sed magnum divina nobis prævidebat gratia solatium, dum vos, vir venerande, in locum illius subrogavit, ut esset qui quotidie apud beatum Petrum principem Apostolorum pro totius Ecclesie stabilitate, & qui pro salute mea meorumque fidelium, immo & pro totius stabilitate regni nobis à Deo dati intercederet, & paterna pietate nos in filium sibi adoptaret. Ad dilectionis pacificam unanimitem Angilbertum manualet vestre familiaritatis vestre direximus sanctitati, quem prius, sicut promissimus per religiosos viros Campolum & Anastasium, beatissimo patri nostro prædecessori vestro dirigere curavimus: sed, ut præfati sumus, dum exenia omnia parata erant, lugubri paterne mortis nuntio repente tardatum est iter illius. Sed modò latiores de vestre sanctitatis successione facti, quod desideravimus in illo pio patre agere, in vobis perficere studemus. Illique omnia injunximus quæ vel nobis voluntaria vel vobis necessaria esse videbantur, ut ex conlatione mutua conferatis vel quicquid ad exaltationem sancte Dei Ecclesie, vel ad stabilitatem honoris vestri, vel patriciatu nostri firmitatem necessarium intelligeritis. Sicut enim cum beatissimo prædecessore vestre sancte paternitatis pactum inij, sic cum beatitudine vestra ejusdem

fidei & caritatis inviolabile fœdus statuere desidero, quatenus apostolicæ sanctitati vestre, divina donante gratia sanctorum advocata precibus me ubique apostolica benedictio consequatur, & sanctissima Romanæ Ecclesie sedes, Deo donante, nostra semper devotione defendatur. Nostrium est, secundum auxilium divinæ pietatis, sanctam ubique Christi Ecclesiam ab incurfu paganorum & ab infidelium devastatione armis defendere, fors & intus catholice fidei agnitione munire. Vestrum est, sanctissime pater, elevatis ad Deum cum Moyse manibus, nostram adjuvare militiam, quatenus vobis intercedentibus, Deo ductore & datore, populus Christianus super inimicos sui sancti nominis ubique semper habeat victoriam, & nomen Domini nostri Iesu Christi toto clarificetur in orbe. Vestre verò auctoritatis prudentia canones ubique sequatur, quatenus tonus sanctitatis exempla omnibus evidenter in vestra fulgeant conversatione, & sanctæ admonitionis exhortatio audiatur ab ore, quatenus sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum qui in cælis est. Omnipotens Deus vestre auctoritatis beatitudinem ad sanctæ sue Ecclesie exaltationem per multa annorum curricula incolumem conservare dignetur.

EPISTOLÆ DVÆ

AD OFFAM REGEM MERCIORVM.

I.
K Arolus gratia Dei Rex Francorum & Langobardorum & Patricius Romanorum viro venerando & fratri carissimo Offæ Regi Merciorum salutem. Primò gratias omnipotenti Deo agimus de catholice fidei sinceritate quam in vestris laudabiliter paginis reperimus exaratam. De peregrinis verò, qui pro amore Dei & salute animarum suarum beatorum Apostolorum limina desiderant adire, cum pace sine omni perturbatione vadant. Sed si aliqui non religioni servientes, sed lucrum sectantes, inter eos inveniuntur, locis opportunis statuta solvant telonea. Negotiatores quoque volumus ut ex mandato nostro patrociniū habeant in regno

Tom. I.

nostro legitime. Et si aliquo loco injusta affligantur oppressione, reclamant se ad nos vel nostros iudices, & plenam jubebimus justitiam fieri. Cognoscat quoque dilectio vestra quòd aliquam benignitatem de dalmaticis nostris vel palliis ad singulas sedes episcopales regni vestri vel Ethelfredi direximus in elemosynam Domini Apostolici Hadriani, deprecantes ut pro eo intercedi jubeatis, nullam habentes dubitationem beatam illius animam in requie esse, sed ut fidem & dilectionem ostendamus in amicum nostrum carissimum. Sed & de thesauro humanarum rerum, quem Dominus Iesus nobis gratuita pietate concessit, aliquid per metropolitanas civitates direximus. Vestre quoque

S